

na te streven, die ongeveer het dubbele bedraagt van den normalen, dien men zelf uit een aantal bepalingen heeft leeren kennen. In vele gevallen zal bij een doseering van 3 dagen 150 mg deze bovengrens reeds zijn overschreden. Zelf geef ik dan ook slechts twee dagen 150 mg en daarna om den dag 50 mg.

De geringe verlenging van den prothrombinetijd, die hiermede verkregen wordt, is waarschijnlijk voldoende om de uitbreiding van de thrombose te remmen. Men moet zich hierbij losmaken van de gedachte, dat de „verlenging” van den prothrombinetijd quantitatief parallel zou verlopen met de stollingsremming. Zoolang trouwens de bepaling van den prothrombinetijd nog zoo weinig gestandaardiseerd is, voornamelijk doordat een gestandaardiseerde thrombokinase nog ontbreekt, mag men op deze bepaling niet al te zeer vertrouwen. Dit is mede een argument vooreerst met de doseering zoo laag mogelijk te blijven.

Verder vermeldt MANSCHOT, dat hypo-prothrombinaemie tengevolge van dicumarine geen bloedingen tengevolge heeft. Dit is stellig onjuist. Bij geringe overdoseering van dicumarine kunnen zeer ernstige bloedingen voorkomen.

Tenslotte rijst de vraag of het juist is bij de thrombose van de vena centralis retinae dicumarine toe te passen. Bij dit ziektebeeld komen in den regel vele perivasculaire bloedingen in de retina voor. Het gevaar lijkt zeker niet denkbeeldig, dat deze retinabloedingen door de behandeling zouden toenemen. Grootte voorzichtigheid, vooral wat betreft de doseering, is met name dus bij de behandeling van de thrombose der vena centralis retinae geboden.

Gouda, 1 November 1946

E. LOPES CARDOZO

BERICHTEN

BRIEFWISSELING

In het Ingezonden stuk van coll. H. DOELEMAN, dit *Tijdschrift*, no 43, bl. 1548, wordt abusievelijk gesproken van het artikel van DEKKING in dit *Tijdschrift* van 18 September. Dit moet zijn 28 September.

REDACTIE

BUITENLAND

ENGELAND. — PENICILLINE. In de Britsche Pharmacopee werden in Juni 1946 de volgende praeparaten opgenomen: Penicillinum, Injectio Penicillini, Injectio Penicillini oleosa, Cremor Penicillini, Trochiscus Penicillini, Cremor Penicillini sterilisatus, Oculentum Penicillini, Unguentum Penicillini (*Schweiz. med. Woch.* 1946, 1006).

— HULP AAN DIABETESLIJDERS. Bij het uitbreken van den oorlog richtte de London County Council van een kostschool in Essex een afzonderlijken vleugel voor diabetische kinderen in. De resultaten waren zoo gunstig, dat de Council thans den bouw van een permanent „diabetics boardinghouse” overweegt (*Europ. Corr.* 7 E 86).

— MORTON EN SNOW HERDACHT. Ook de *British medical Journal* (12 October) wijdt een nummer aan het eeuwfeest van de aethernarcose: 16 October 1846 paste de Amerikaansche tandarts W. TH. P. MORTON te Boston aether toe bij een patiënt bij wien J. C. WARREN een gezwel aan den hals verwijderde. De beroemde epidemioloog JOHN SNOW te Londen was evenzeer een pionier op het gebied der narcose. In 1847 verving hij aether door chloroform.

— MISBRUIK VAN AANKOOPVERGUNNINGEN. Het is voorgekomen, dat artsen gebruik makende van een hun verstrekte aankoopvergunning, zich een wagen aanschafte en deze onmiddellijk tegen hoogen prijs in den warden handel deden verdwijnen. Er zijn thans bepalingen gemaakt ter voorkoming van dit misbruik (*Brit. med. Jr.*, Suppl. 28 Sept. 92, 1946).